

ESPAI D'OPINIONS**Nº180**
Juny 2012**Biel Barceló****Portaveu del PSM-IV-ExM
al Parlament**

ASSUMIM EL COMPROMÍS, **CONSTRUÏM L'ALTERNATIVA**

El país viu temps difícils i convulsos. La crisi econòmica i social, arreu del món, és de gran abast, i amenaça el present i el futur de molts de ciutadans. Tanmateix, també és una oportunitat, una oportunitat per construir un sistema més just i lliure.

A Mallorca i a les Illes Balears la dramàtica espoliació fiscal que patim i l'estratègia dels governs del PP, aquí i a Madrid, d'aprofitar la crisi per desballestar l'estat del benestar, castellanitzar el país i tornar al desenvolupisme territorial agreugen la situació.

En aquest context, des de la coalició PSM-IniciativaVerds-Entesa reafirmam el nostre compromís, més que mai, al servei de les persones d'aquest país, dels seus drets, de les seves llibertats. D'aportar-los oportunitats i futur. La nostra prioritat és afrontar els problemes reals de la gent, i aportar-hi solucions valentes, agosarades, que estiguin a l'alçada de les circumstàncies.

És l'hora de la participació, del compromís, dels projectes amples, oberts, capaços de sumar. Ara més que mai és necessària una força política que confii en les persones d'aquest país, que trenqui un bipartidisme negatiu i amb mentalitat de sucursal. El canvi és possible perquè és necessari.

Davant les majories absolutes actuals de Rajoy i de Bauzà que ataquen les persones, i per recuperar la confiança dels ciutadans i de les ciutadanes, proposam pràctiques de radicalitat democràtica i de participació. I per fer front a la crisi econòmica, la prioritat ha de ser lluitar contra l'atur i generar les condicions perquè l'economia de Mallorca i les Illes Balears tornin a generar riquesa, sempre amb respecte amb el nostre territori.

Cal pensar diferent, i ser conscients que hi ha un camí, una alternativa per trobar solucions justes i sostenibles a aquesta crisi. Des de la nostra formació hi proposam mesures concretes:

1. Establir un impost sobre les transaccions financeres internacionals (coneguda com a Taxa Tobin). La recaptació d'aquesta taxa ha d'anar destinada a polítiques socials, a minvar el deute públic i a la cooperació internacional.
2. Revisar el Pacte d'Estabilitat de la UE, que fixa limitacions estrictes de contenció de la despesa pública: el límits al dèficit públic s'ha d'establir en funció de barems com el suport a les inversions productives o a la garantia d'unes polítiques socials mínimes. El contrari no ens duu més que a més empobriment.
3. Exigir una major transparència i l'assumpció de responsabilitats a l'hora de regular el sector bancari. La prioritat no ha de ser rescatar els bancs i els directius que amb la seva nefasta gestió ens han dut a la crisi, sinó que hem de rescatar persones: cal exigir la regulació de la dació en pagament i oferir habitatges socials a aquelles famílies que no poden pagar les hipoteques, tornar els doblers d'aquelles persones que han invertit els seus estalvis en productes financers d'alt risc enganats per les entitats financeres, etc.
4. Gravar als qui més tenen i als qui més guanyen. Proposam un impost sobre empreses contaminants, una taxa sobre estades turístiques, un impost sobre grans fortunes, en lloc de pujar impostos que graven a les classes mitges..
5. Elaborar i aplicar un pla de lluita realment valent contra el frau fiscal i l'economia submergida, que representa més d'un 23% del PIB. Cal incrementar els recursos humans i tècnics de l'Agència Tributària, en compte de reduir-los com ha fet el Sr. Rajoy.
6. Canviar el model econòmic especulatiu per un model que posi l'economia al servei del bé comú, de l'interès general. Un model que es fixi com a objectiu millorar la qualitat de vida de les persones i el benestar col·lectiu. Cal fomentar nous indicadors econòmics i una nova regulació de l'activitat empresarial, i cal posar límits als salaris i als cobraments d'incentius milionaris dels alts directius d'empreses i entitats financeres.
7. Implantar una quota de consum mínim de producció local i ecològica. En escoles, residències de gent gran i hospitals. Incentius al sector de la restauració perquè a la carta de restaurants hi hagi un mínim de productes locals, agrícoles, ramaders i pesquers.
8. I aconseguir la sobirania fiscal. Hem de reclamar un sistema de finançament públic basat en el principi que les rendes generades en un territori siguin gestionades des del propi territori (tot reservant-ne una part per a la solidaritat amb altres territoris menys afavorits). En altres paraules, hem d'apostar pel concert econòmic solidari. Per fer front a la crisi, necessitam disposar dels nostres propis recursos, i no que ens els gestionin des de Madrid.

Malauradament, tenim un president que cada dia està més allunyat de la realitat, obcecat en les seves batalles ideològiques per dividir la societat i desmantellar els serveis públics. Cada dia que passa José Ramón Bauzá genera més indignació entre la ciutadania. Cada vegada que ataca la nostra llengua i la nostra cultura, cada vegada que tanca serveis sanitaris o suprimeix programes educatius, cada vegada que treu al carrer professors, mestres, metges, infermers... creix la nova "majoria silenciosa" que comença a aixecar la seva veu, que s'indigna, que no se resigna a tanta misèria i a tant de menyspreu.

Cal tenir confiança en les nostres pròpies possibilitats com a país, i també ambició i determinació per canviar les coses que no ens agraden, per sortir del pou, per bastir l'alternativa a les polítiques del PP de Bauzá. Hem d'assumir el compromís amb el temps que ens ha tocat viure i trobar les respostes que exigeix el moment. No podem badar. D'això depèn el nostre futur, i el dels nostres fills.